



## Arrest

nr. 41 265 van 31 maart 2010  
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

### DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 6 januari 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 7 december 2009.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 4 februari 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 maart 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat M. DEPOVERE verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché H. JONCKHEERE, die verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

#### 1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 21 februari 2009, verklaart er zich op 23 februari 2009 vluchteling.

1.2. Op 7 december 2009 nam de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 8 december 2009 aangetekend verzonden en luidt als volgt:

#### **"A. Feitenrelaas**

*Volgens uw verklaringen bent u een etnische Albanees, afkomstig uit Prishtinë, Kosovo, en bezit u de Kosovaarse nationaliteit. Toen u 15 jaar oud was, kreeg u ruzie met een persoon waarvan u de naam niet meer weet. Jullie werden opgepakt door de politie maar dezelfde dag weer vrijgelaten omdat jullie nog kinderen waren. Nadien hebt u nooit nog iets van deze zaak vernomen. In januari 2008 was u*

aan het praten met uw vrienden over het feit dat u niet kon werken op de markt aangezien u geen geld had om groenten en fruit in te kopen. Uw vrienden stelden u voor het geld te lenen van E.(...)S.(...), uw buurman. Toen u E.(...) zag, vroeg u hem of hij u duizend euro kon lenen. E.(...) stemde toe en jullie kwamen mondeling overeen dat u hem het geld zou terugbetalen. Af en toe gaf u hem een deel van het geld terug en in september 2008 had u de volledige som terugbetaald. E.(...) vond dit echter niet voldoende en eiste negenduizend euro interest. U zei hem dat u dit onmogelijk kon betalen en dat u uw belofte was nagekomen, met name het terugbetalen van de duizend euro. E.(...) bedreigde u en zei dat u er niet zo gemakkelijk vanaf zou komen. Anderhalve à twee maanden later werd u op straat aangevallen door drie personen. Ze sloegen u en gaven u een messteek in de arm, ondertussen zeggende dat u geld had geleend maar niet correct had terugbetaald. Daarna gingen ze weg. U ging naar huis, waar u een week binnen bleef om tot rust te komen. Daarna ging u terug buiten. In een café praatte u over hetgeen gebeurd was met mensen die u kende. Zij wisten u te vertellen dat E.(...) al meerdere mensen op die manier had proberen op te lichten. Tevens zou E.(...) gezocht worden door de politie en door Interpol omwille van de moord op een politiemann. Toen u hoorde wat voor iemand E.(...) was, besloot u te vertrekken. U ging naar uw neef Fitmin in Podujevë, waar u één à twee maanden verbleef. Daarna ging u bij uw ooms in Krushevc, waar u eveneens één tot twee maanden hebt verbleven alvorens het land te verlaten. Op 15 februari 2009 vertrok u uit Kosovo en reisde u naar België, waar u op 21 februari 2009 aankwam en op 23 februari 2009 een asielaanvraag indiende. U bent in het bezit van uw UNMIK-identiteitskaart (United Nations Interim Administration Mission in Kosovo), uitgereikt op 27 juni 2001 en uw UNMIK-rijbewijs, uitgereikt op 7 februari 2005.

## **B. Motivering**

Er dient vastgesteld te worden dat u er niet in geslaagd bent een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verklaarde Kosovo te hebben verlaten omdat u schrik hebt van E.(...) S.(...), die u bedreigde en u in elkaar heeft laten slaan omdat u de door hem geëiste interest niet wilde betalen (gehoor CGVS pp. 6-9). Hierbij dient te worden opgemerkt dat de problemen met E.(...) S.(...), van louter interpersoonlijke (tussen privé-personen) en gemeenrechtelijke (strafrechtelijke) aard zijn. Deze problemen houden geen verband met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging hebben omwille van hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging. U heeft niet aangetoond dat u geen of onvoldoende beroep kon/kan doen op de bescherming van de in Kosovo aanwezige plaatselijke of internationale autoriteiten en dat u aldus bij een terugkeer naar Kosovo een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade in de zin van de definitie van subsidiaire bescherming. Uit uw verklaringen blijkt immers duidelijk dat u nooit klacht hebt ingediend en u zich nooit tot de autoriteiten heeft gewend voor het verkrijgen van bescherming (gehoor CGVS p. 10). Zo heeft u de bedreigingen van E.(...) en de aanval door de drie onbekenden, die hoogstwaarschijnlijk gestuurd werden door E.(...), en die u heeft doen besluiten om Kosovo te ontvluchten, niet gemeld bij de autoriteiten. Uw motivatie om geen klacht in te dienen, met name dat u schrik had (gehoor CGVS p. 10), kan niet weerhouden worden als een aanvaardbare uitleg voor uw nalatigheid, temeer gezien u zelf verklaarde dat E.(...) reeds gezocht wordt door de nationale en internationale politie en door interpol omwille van een moord op een politieagent (gehoor CGVS p. 10). Het is voorts de taak van de autoriteiten om u indien nodig bescherming te bieden en een onderzoek te voeren. In dit verband kan verwezen worden naar informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en die in bijlage aan het administratieve dossier is toegevoegd, waaruit blijkt dat er in het algemeen gesteld kan worden dat etnische Albanezen voldoende bescherming kunnen genieten in Kosovo. De in Kosovo aanwezige autoriteiten willen en kunnen wel degelijk bescherming bieden aan diegenen die problemen hebben/vrezen, en er zijn voldoende wettelijke procedures voor de vaststelling, de vervolging en de bestraffing van misdrijven. Voorts werd in februari 2008 gestart met de ontplooiing van de European Union Rule of Law Mission in Kosovo (EULEX). Op 9 december 2008 werd deze missie daadwerkelijk operationeel. Deze missie heeft als doel de Kosovaarse autoriteiten bij te staan bij de verdere uitbouw van een goed functionerend politie- en justitieapparaat. Hierbij dient nog opgemerkt te worden dat u verklaarde persoonlijk nooit problemen gehad te hebben met uw autoriteiten in Kosovo (gehoor CGVS p. 11).

Bijkomend kan worden opgemerkt dat u geen feiten of elementen heeft aangehaald waaruit blijkt dat uw problemen het lokale niveau zouden overstijgen. U heeft niet aangetoond dat u, teneinde verdere problemen te vermijden, uw leven niet in een ander deel van Kosovo zou kunnen voortzetten. U verklaarde in dit verband dat u schrik hebt dat iemand u zou zien en dit verder vertellen aan E.(...)(zie gehoorverslag CGVS, p. 13). Dit argument kan niet weerhouden worden, aangezien uw vrees dienaangaande hypothetisch is en niet wordt ondersteund door concrete elementen. Daarenboven beschikt u over geen enkele concrete aanwijzing dat E.(...) daadwerkelijk nog op zoek is

naar u. Na het incident in 2008 hebt u niets meer gehoord van E.(...) of zijn entourage, niettegenstaande u nog één à twee maanden thuis bent gebleven (gehoor CGVS p. 12). Na uw vertrek zou u enkel vernomen hebben dat de burens in de wijk gevraagd hebben aan uw broer waar u bent. U weet echter helemaal niet of dit misschien iets te maken zou kunnen hebben met E.(...) (gehoor CGVS p. 13).

Wat betreft het feit dat u op vijftienjarige leeftijd door de politie werd opgepakt wegens een ruzie, dient te worden opgemerkt dat deze feiten te ver in de tijd zijn gesitueerd om nog deel uit te maken van uw actuele vrees voor vervolging. Bovendien verklaarde u zelf dat u nooit nog iets over deze zaak hebt vernomen en dit geen verband houdt met uw vertrek uit Kosovo (gehoor CGVS p. 11).

De door u neergelegde documenten (uw UNMIK-identiteitskaart en UNMIK-rijbewijs) doen geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. Deze bevestigen immers enkel uw identiteit en afkomst, die hier niet ter discussie staan.

### **C. Conclusie**

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

## **2. Over de gegrondheid van het beroep**

2.1. Verzoeker voert in een enig middel de schending aan van de artikelen 48/3, 48/4 en artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet). Volgens verzoeker dient er te worden vastgesteld dat er in zijn hoofdte wel degelijke een gegronde vrees voor vervolging bestaat in de zin van het Vluchtelingenverdrag. Verzoeker stelt dat elk risico, hoe miniem ook, in overweging dient te worden genomen en geeft aan dat hij het slachtoffer is geweest van ernstige bedreigingen en een fysieke aanval. Bij een terugkeer naar Kosovo, a fortiori in de huidige omstandigheden, is het risico voor hem op opnieuw het slachtoffer te worden van mishandelingen zeer groot, aldus verzoeker. Verzoeker werpt op dat hij bepaalde documenten heeft neergelegd ter staving van zijn asielrelaas en dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bevestigt dat zijn identiteit en afkomst niet in twijfel worden getrokken. Hij vervolgt dat er rekening dient te worden gehouden met de politieke, historische en actuele situatie in Kosovo, en dat men zich niet kan beperken tot een restrictieve lezing van bepaalde geïsoleerde elementen. Als besluit deelt verzoeker mee dat zijn verklaringen afgelegd voor de Commissaris-generaal voldoende zijn en dat uit wat voorafgaat kan besloten worden dat de ingeroepen angsten voor zijn vrijheid, zijn veiligheid en psychische integriteit heel ernstig zijn. Verzoeker geeft een theoretische uiteenzetting met betrekking tot de subsidiaire bescherming en recente rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen desbetreffend en stelt het slachtoffer te zijn geweest van een vernederende behandeling in zijn land.

2.2. De uitdrukkelijke motiveringsverplichting vervat in artikel 62 van de Vreemdelingenwet heeft tot doel betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te geven dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.416; RvS 2 februari 2007, nr. 167.411). Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent en deze bovendien aan een inhoudelijk onderzoek onderwerpt zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht in casu is bereikt. Het middel dient derhalve vanuit het oogpunt van de materiële motiveringsplicht te worden beoordeeld.

2.3. Om als vluchteling te worden erkend dient de vreemdeling aan te tonen dat hij vervolgd wordt omwille van één van de in artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (Vluchtelingenverdrag), vermelde redenen, te weten zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging. De door verzoeker aangegeven redenen om zijn land te verlaten, zijnde zijn angst voor E. S. die hem bedreigde en die hem in elkaar heeft laten slaan omdat verzoeker de door hem geëiste interest niet wilde terugbetalen, vallen als dusdanig buiten het toepassingsgebied van voornoemd verdrag. Om als vluchteling te worden erkend alsmede voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus is eveneens vereist dat men de bescherming van het land van herkomst niet kan of wil inroepen. In casu werd vastgesteld dat verzoeker nooit klacht heeft ingediend en zich nooit heeft gewend heeft tot de autoriteiten (stuk 4, gehoorverslag CGVS 04/12/2009, p. 10). Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt en die in bijlage aan het administratief dossier is toegevoegd, blijkt niet dat etnische Albanezen geen bescherming kunnen genieten in Kosovo, waardoor verzoeker niet aantoonde dat hij geen of

onvoldoende beroep kon/kan doen op de bescherming van de in Kosovo aanwezige plaatselijke of internationale autoriteiten (stuk 15, Landeninformatie). Verzoeker gaat in onderhavig verzoekschrift dan ook voorbij aan de motivering van de bestreden beslissing. De argumentatie van verzoeker, met name dat zijn identiteit en afkomst niet worden betwist, dat de Commissaris-generaal geen rekening zou hebben gehouden met politieke, historische en actuele situatie in Kosovo of dat er sprake zou zijn van restrictieve lezing van bepaalde geïsoleerde elementen, zijn blote beweringen die hoe dan ook niet bij machte zijn de motieven van de beslissing te doen wankelen. Met zijn betoog weerlegt verzoeker niet dat de vervolgingsfeiten niet ressorteren onder de criteria van het Vluchtelingenverdrag zoals hernomen in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet noch dat hij in gebreke is gebleven een beroep te doen op de bescherming van de (inter-)nationale autoriteiten in Kosovo.

2.4. Verzoekers loutere bewering dat hij slachtoffer is geweest van een vernederende behandeling in zijn land, volstaat niet om aannemelijk te maken dat hij in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a en b van de Vreemdelingenwet. Verzoeker brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in zijn land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er werd geen schending aangetoond van artikel 48/3 of artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aangetoond. De beslissing steunt op deugdelijke juridische en feitelijke overwegingen. De materiële motiveringsplicht werd derhalve niet geschonden.

Het enig middel is ongegrond.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van de artikelen 1, A(2) van het Vluchtelingenverdrag en 48/3 van de Vreemdelingenwet, of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, in aanmerking worden genomen.

#### **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

##### **Artikel 1**

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

##### **Artikel 2**

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op éénendertig maart tweeduizend en tien door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

F. TAMBORIJN